

[Socialministeren.]

til at beskæftige mig med dette Problem, og jeg vil for øvrigt tilføje, at jeg udtrykkeligt til det ærede Medlem sagde, at jeg havde forbedret hans Lovforslag paa saa mange, mange Punkter, at jeg med største Paaskønnelse vilde se ogsaa ham forbedre mit Lovforslag paa de enkelte Punkter, hvor dette maatte være muligt, idet Formaålet for os begge maatte være at fremstille en Lov, der for en Gangs Skyld var læseværdig.

Det ærede Medlem konstaterede derpaa, at jeg havde sagt, at det var et bevidst Formaal fra min Side at svække Direktoratets Stilling til Fordel for Arbejdsmændene, og at jeg som Begrundelse herfor havde henpeget paa Ønsket om at give Arbejdsløshedskasserne det størst mulige Selvstyre, hvilket formentlig maatte være i Venstres Interesse at støtte. Det ærede Medlem svarede dertil, at Kontrollen selvfølgelig, hvis den skulde betyde noget, maatte udøves ganske uafhængigt af vedkommende Institution, der kontrolleredes. Deri har han Ret. Men den specielle Kontrol med Arbejdsløshedskasserne ifølge de Bestemmelser, som findes i §§ 24—25, hvor Kontrollen netop fra min Side er skærpet, er ikke i mindste Maade unddraget Arbejdsdirektørens Embedsomraade, tværtimod, det er Arbejdsdirektøren, der her har det fulde Ansvar, og han har faaet sin Myndighed forøget; og paa de Punkter, hvor jeg i hvert Fald, hvis jeg har handlet, som jeg har villet det, har forøget Arbejdsmændenes Indflydelse, drejer det sig ikke om denne specielle Kontrol, men om Forhold, hvor jeg mente, Arbejdsløshedsnævnet havde større Sagkundskab end en enkelt Embedsmand.

Det ærede Medlem var, ser jeg af mine Notater — det har aabenbart ikke gjort saa stærkt Indtryk paa mig, siden jeg ikke kan huske det nøjere —, inde paa en Betragtning af, hvorvidt han eller jeg blev mere attraaværdig i den fremadskridende Alder. Det tror jeg vi skal lade Omgivelserne dømme, selv om jeg paa Forhaand vil indrømme, at det ærede Medlem ikke er blevet mere attraaværdig i arbejdsløsheds-mæssig Henseende i sin fremadskridende eller tilbageskridende Udvikling fra 1921 til Dato, men det ærede Medlem er ikke ældre end, at der endnu er Tid til at vende om, og der er jo et gammelt Ord, som siger, at Aarene blidner Gemyttet.

Det ærede Medlem var saa igen inde paa Spørgsmaalet om Dækning for Udgif-

terne ved de hidtil fremsatte Lovforslag. Jeg vil ikke blive ved at tale om disse Problemer. Det er oplyst af den højtærede Finansminister under Finanslovsforslagets første Behandling, at der er Dækning, og jeg lover det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg skal paa alle Omraader, hvor der overhovedet tilsigtes nogen Art af Revision, ved Forsikringslovens Fremsettelse om kort Tid, give en ganske udførlig Redegørelse for alle disse Forhold.

Det ærede Medlem betvivlede, at man kunde klare sig med en ordinær Forsikringsbalance paa 21 Mill. Kr. om Aaret. Jeg ved ikke, hvad jeg skal svare hertil. De Beregninger, der findes i Bilaget fra Arbejdsdirektoratet, synes at vise, at man kan regne med en Balance paa 21 Mill. Kr. Jeg kan naturligvis ikke garantere den, men jeg maa gaa ud fra det Grundlag, som Sagkundskaben har givet mig at operere med, og jeg tror ikke, at det i Forhold hertil betyder noget som helst, om Løniveauet i Øjeblikket ligger nogenlunde fast. Det er ikke Arbejdsgivernes og Arbejdernes Stilling til de danske Lønninger eller deres Niveau i Forhold til Prisniveauet, som her vil blive det afgørende; det er Forholdene ude i den store Verden, Krisetilstandene og hvad vi i øvrigt er udsat for, der bestemmer Omfanget af Arbejdsløsheden ogsaa her i Landet. Men altsaa, Sagkundskaben mener, at 21 Mill. Kr., naar man ser hen til Forholdene i det hele, vil komme til at passe.

Den ærede Ordfører Hr. C. J. F. Sven var meget vred og meget spydig, og han var det paa den elegante Maade, som altid udmærker dette ærede Medlems Form. Han begyndte med at paastaa, at jeg led af en Sygdom, som han benævnedes Pressomani. Jeg troede, at jeg som gammel Præsident i Invalidforsikringsretten var fortrolig med alle mulige og umulige Sygdomme og Diagnoser, men denne Diagnose har jeg dog aldrig hørt. Det er første Gang, jeg er ude for den, og jeg kan altsaa ikke svare; jeg aner ikke, hvad det er. Hvis det ærede Medlem dermed mente, at jeg i Tide og Utide fremdrager Pressens Overfald paa mig, saa vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er ikke rigtigt. Saa kunde jeg overhovedet ikke gøre andet. Jeg taler mod Pressen, naar det passer mig, og jeg agter at gøre det ogsaa fremtidig, saa længe indtil Pressen faar gjort mig umulig i dette Land, hvad den for-